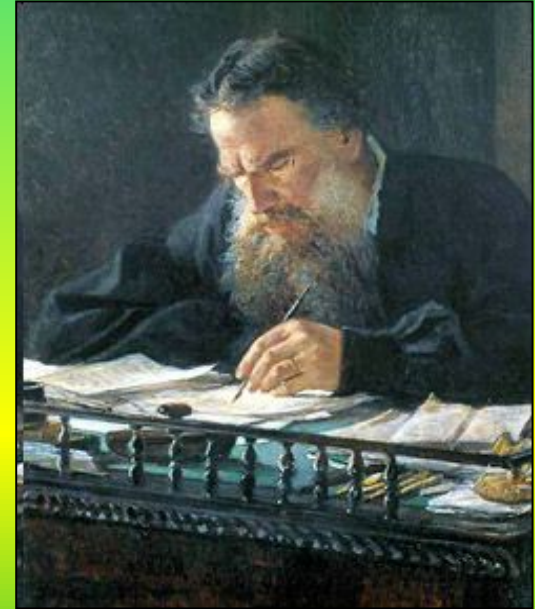
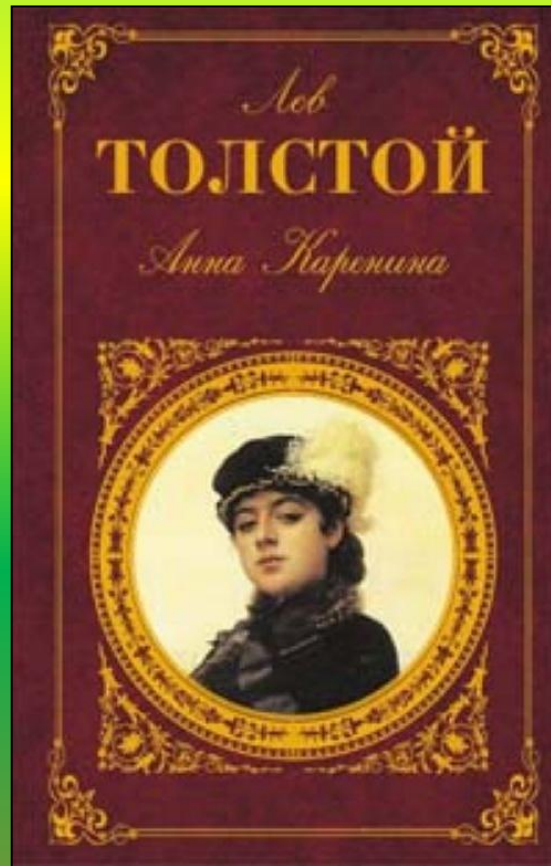

Презентація на тему :

**Роман
Л.М. Толстого**

**“Анна
Кареніна”
1873-1877**

Лев Толстой- великий російський письменник

- Дитинство Толстого, рання втрата батьків. "Детство", "Отрочество", "Юность" - автобіографічна трилогія. Самоаналіз, невтомний нагляд над собою - характерні риси письменника. Інтенсивність духовного життя. Зближення Толстого з простим народом. "Война и мир" - результат "божевільного авторського зусилля". Лев Толстой - "совість всього людства"
- Лев Толстой російський письменник, він написав роман " Анна Кареніна".

Анна Кареніна

безсмертний твір

Після закінчення “Війни і Миру” Л. Н. Толстой продовжує цікавитися історією декабристів, потім, захоплюючись подіями початку XVIII століття, думає писати історичний роман про епоху Петра 1. І тепер під час обмірковування різних за творчі плани виникає перед поглядом письменника образ його майбутньої героїні. “Це була така ж, що тепер, - передає розповідь Л. Н. Толстого мемуарист Істомін, - після обіду я лежав одного цього канані і кутив. Замислився я дуже чи боровся з дрімотою, не знаю, але раптом переді мною промайнув оголений жіночий лікоть витонченої аристократичної руки. Я мимоволі почав вдивлятися в бачення. З'явилося плече, шия, і, нарешті, цілий образ гарної жінки в бальному костюмі, хіба що прохально вглядавався у мене сумними очима. Бачення зникло, але не міг позбутися його враження, воно переслідувало мене і дні, і однієї ночі, і, щоб позбутися цієї зброї, маю шукати йому втілення”.

Писателя захопила “думка сімейна”, і він повідав свою дружину, що він представляється тип жінки, заміжньої, з вищого світу, але втратила себе. “Він завжди казав, завдання це зробити цю жінку лише нікчемної, і винною...” - записала у власному щоденникові С.А. Толстая.

Епіграф роману “Мне отмщение и аз воздам” має символічний зміст, він не тільки говорить про провину Анни і покарання за неї, скільки є своєрідним попередженням лицемірам з вищого світу, які вважали, що мали право судити і карати жінку, яка є такою щирою у своїх почуттях. “Не вам судити її!” - наче говорить цією системою образів сам автор роману.

Лев Толстой - великий майстер драматичної прози. Його роман “Анна Кареніна” зображує світське товариство кінця XIX сторіччя з усіма його проблемами та недоліками.

Головні герої твору

Центральні персонажі

Вронський, Олексій Кирилович, граф.

Каренін, Олексій Олександрович, чоловік Анни.

Кареніна, Ганна Аркадіївна.

Кознишев, Сергій Іванович, письменник, 40 років, одноутробний брат Левіна.

Левін, Костянтин Дмитрович, 32 роки.

Облонських, Дар'я Олександрівна (Доллі), 33 роки, дружина Степана Аркадійовича.

Облонський, Степан Аркадійович (Стіва), 34 роки, брат Анни.

Щербацький Катерина (Кіті), пізніше - Левіна, 18 років.

Епізодичні персонажі

Варенька, знайома Кіті на водах.

Каренін Серьожа, син Ганни та Олексія Олександровича, 8 років.

Ландо (Landau, граф Беззубов), ясновидець.

Михайлов, художник.

Рябінін Михайло Гнатович, купець.

Інші персонажі

Агафія Михайлівна, економка Левіна.

Левін Микола Дмитрович, брат Костянтина Левіна.

Лідія Іванівна, графиня, приятелька Кареніна.

Маша (Марія Миколаївна), співмешканка Миколи Левіна.

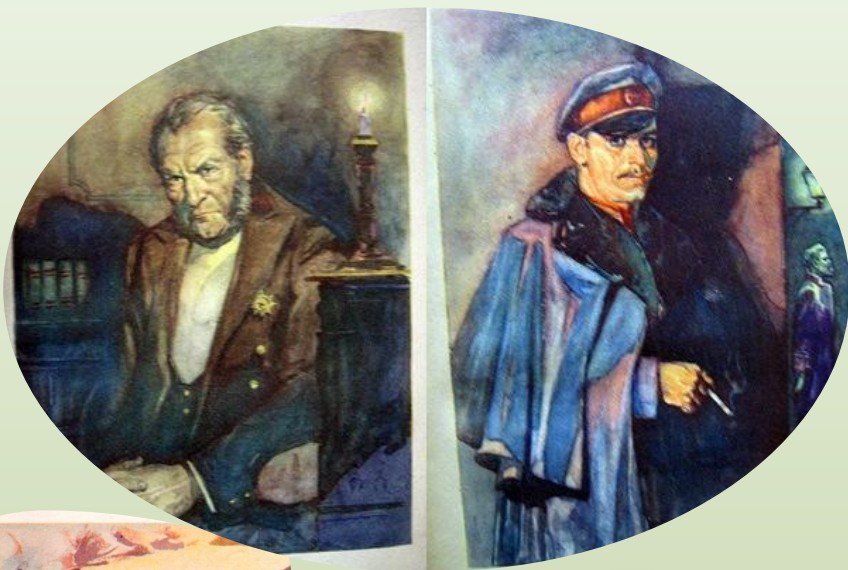
М'яка, княгиня.

Серпуховський, генерал, приятель Вронського.

Тверська Бетсі, княгиня, подруга Ганни.

Щербацький Олександр, князь, батько Кіті.

Ілюстрації художників

Події роману у символічній формі

Виречення батьків

Зневага

Смерть

A close-up photograph of two hands, one slightly larger than the other, clasped together in a supportive grip. The hands are fair-skinned and have gold rings on the ring fingers. The background is a soft, out-of-focus white. At the top of the image, there are decorative wavy lines in shades of light blue and white.

"Усі щасливі родини схожі одна на одну, кожна нещаслива родина нещаслива по-своєму."

Л.Толстой

Мій улюблений епізод з роману

Моїм найулюбленішим епізодом в романі “ Анна Кареніна” є поїздка з Вронським в Італію та духовне зубожіння з ним.

Але ні маленька дочка, ні поїздка із Вронським в Італію, ні життя в його маєтку не дають їй бажаного спокою, а приносять лише усвідомлення глибини свого нещастя (як при таємному побаченні із сином) і приниження (скандальний-принизливий епізод у театрі). Найбільше мучень А. К. випробовує від неможливості з'єднати разом сина й Вронського. щиросердечний розлад, Що Заглиблюється, двозначність суспільного становища не можуть компенсувати ні оточення, штучно створюване Вронським, ні розкіш, ні читання, ні інтелектуальні інтереси, ні звичка до заспокійливих ліків з морфієм. А. К. постійно почуває свою повну залежність від волі й любові Вронського, що дратує її, робить підозрілої, а іноді спонукає до невластивому їй кокетству. Поступово Анна Кареніна приходять до повного розпачу, думкам про смерті, який вона хоче покарати Вронського, залишившись для всіх не винуватої, а жалюгідної. Історія життя А. К. виявляє непорушність «думки сімейної» у добутку: неможливості досягнення власного щастя за рахунок нещастя інших і забуття свого боргу й морального закону.

Мої рекомендації щодо твору

"Думка сімейна" — це тема "Анни Кареніної", а й повчання. Значення у тому, якою повинна бути сім'я, бо як сім'я пов'язані з домом, це і повчання про дім. Прочитаєм знаменитий початок роману. У першій ж фразі зустрінеться слово "сім'я". Наступне іменник — "будинок". Далі йдуть "дружина" і "чоловік". І над цими головними дійовою особою проникає помста епіграфа.

За свідченням М.С.Сухотина, сам Толстой так визначало суть епіграфа до роману "Ганна Кареніна": "...Я вибрав цей епіграф... щоб виявити ту думку, що той погане, що робить людина, має своїм наслідком усе те гірке, що йде немає від людей, як від Бога, і що пережила і Ганна Кареніна".

Толстой постав, у "Анні Кареніній", як й у романі-епопеї, геніальним художником-реалістом. Свій творчий метод, застосований їм для відтворення в "Анні Кареніній" дійсності, Толстой назвав "яскравим реалізмом". Реалізм образів, у системі яких знято щоправда про людину і епосі, життєва достовірність, справжня психологічна глибина і розмаїтість неповторно яскравих характерів, динамічність дії і гострота конфліктним ситуаціям, соціальна насиченість змісту, філософська напруженість роздумів про сучасність і життя жінок у цілому — ось що відрізняє роман Толстого і робить її видатним явищем російського народу та світового реалістичного мистецтва.

Роман "Ганна Кареніна", за оцінкою Достоевського, є "досконалість як художнє твір, з яким ніщо подібне з європейських літератур під цю епоху неспроможна зрівнятися". "Такі люди, як автор "Анни Кареніної", — суть вчителі суспільства, наші вчителі, чому ми лише учні їх...", — писав Достоевський.

"Ганна Кареніна" є найбільший соціальний та водночас сімейно-психологічний роман XIX століття. Їм зачитувалися сучасники письменника, стежили по журнальним публікаціям на усе більшим напруженням людської драми, у якому залучені герої. Час не стерло дивовижною свіжості картин минулої життя, геніально намальованих Толстим.

Символи в романі

Залізниця

символізує загальне зло, антигуманні сили, які загрожують людству

Перегони -

Уособлення аморального, абсурдного життя суспільства, де триває жорстока боротьба

Свіча -

символізує життя

Презентацію
підготувала
Учениця 10 класу
Дорощук Соломія.